

Μοναχική μου Μελωδία

Κωνσταντίνος Τζανιδάκης



ΑΘΗΝΑ 2023

Κωνσταντίνος Τζανιδάκης

Μοναχική μου Μελωδία
Ποιήματα

Αυτοέκδοση

Δ ι α τ ί θ ε τ α ι Δ ω ρ ε ά ν

Αθήνα 2023

ISBN 978-618-00-4504-8

Copyright © 2023

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου του παρόντος έργου, με αναφορά στην πηγή, με την άδεια του δημιουργού

Εξώφυλλο - Σελιδοποίηση - Φωτογραφίες Κωνσταντίνος
Τζανιδάκης

Επικοινωνία με τον δημιουργό
ktzani@gmail.com

Αφιερωμένο

Στην αείμνηστη μητέρα μου, η οποία με έμαθε να αγαπώ και να μοιράζομαι

Στην σύζυγό μου, που πίστεψε σε 'μένα όσο κανείς

Στην κόρη μου, που γέμισε με φως και ελπίδα τη ζωή μου

Κωνσταντίνος Τζανιδάκης

Γεννήθηκε το 1967 στην Αθήνα και σπούδασε Ηλεκτρονικός. Από το 1994 είναι Ραδιοφωνικός Παραγωγός, ενώ το 2007 δημιούργησε το rockandroll.gr, ένα από τα πρώτα μουσικά portal στην Ελλάδα.

Δημοσίευσε μουσικά άρθρα και αφιερώματα στις εφημερίδες "Derby News", "Το Καρφί " και "Record", ενώ εργάστηκε ως dj και Επιμορφωτής Παραγωγής Ραδιοφωνικών Εκπομπών.

Έχει γράψει τους στίχους του τραγουδιού "Η Αγάπη δε Ξεχνά", που κυκλοφόρησε σε μουσική του Δημήτρη Κατή από το συγκρότημα Εξόριστοι, στο άλμπουμ "Ο Λυτρωτής".

Ασχολείται με την κατασκευή και διαχείριση ιστοσελίδων WordPress και Joomla

Ποιήματα

σελ. 6	Μόνος
σελ. 7	Στημένο παιχνίδι
σελ. 8	Σ'αγαπώ
σελ. 9	Υπάκουο σκυλί
σελ. 10	Λαιμητόμος
σελ. 11	Ψεύτικος κόσμος
σελ. 12	Χρυσή μου ηλιαχτίδα
σελ. 13	Σοφός
σελ. 14	Φτωχέ, μικρέ μου Ανθρωπάκο
σελ. 15	Το Rock ' n' Roll είναι εδώ
σελ. 16	Στο μονοπάτι της αλήθειας
σελ. 17	Ένας μικρός ονειροπόλος
σελ. 19	Κάτω απ' τον ήλιο της Αθήνας

Αντί προλόγου

Η ποιητική συλλογή "Μοναχική μου Μελωδία" αποτελείται από 13 ποιήματα, τα οποία γράφτηκαν στη δεκαετία του '90. Είναι βασισμένη σε βιωματικές εμπειρίες, υπαρξιακές αναζητήσεις και συναισθηματικές καταστάσεις, οι οποίες εκφράζονται άλλες φορές με αλληγορικό και άλλες φορές με ευθύ τρόπο. Αποτελεί τον προπομπό μίας ολοκληρωμένης ποιητικής συλλογής με πλούσια θεματολογία, η οποία θα εκδοθεί στο εγγύς μέλλον - Κ.Τζανιδάκης

Μόνος

Μόνος κοιτάζω στον καθρέφτη
το πρόσωπό μου για να δω
Μόνος γυρίζω στο σκοτάδι
τον εαυτό μου για να βρω

Μόνος αγγίζω την ψυχή μου
την ύπαρξή μου για να βρω
Μόνος κοιτάζω την αλήθεια
το νόημα της για να δω

Μόνος τη μέρα περπατώ
τι είναι αγάπη αναζητώ
Μόνος αγγίζω την καρδιά μου
τη δύναμή της για να δω

Μόνος κοιτώ τα όνειρά μου
το πρόσωπό σου για να δω
Μόνος κοιτάζω την ελπίδα
το φως του ήλιου για να βρω

Μέσα απ' τα μάτια της αλήθειας
μόνος κοιτώ τον εαυτό μου
Μέσα από τον πόνο της καρδιάς μου
μόνος κρατώ το όνειρό μου

Στημένο παιχνίδι

Τα πιόνια στη σκακιέρα είναι πλέον στημένα
οι ρόλοι και τα σχέδια όλα κανονισμένα
Οι δύο μονομάχοι έτοιμοι για τη μάχη
κι οι δύο κερδισμένοι στις πλάνης την απάτη

Τα θύματά τους έτοιμα να τους ακολουθήσουν
στο ψεύτικο το σκηνικό, τυφλά να υπηρετήσουν
Όλες τους οι κινήσεις είναι καθορισμένες
παρεκτροπές κι απώλειες προκατασκευασμένες

Απρόσωποι κομπάρσοι στο θέατρο της φρίκης
από το αίμα τους κυλά το τίμημα της νίκης
Αυτόχειρες αιχμάλωτοι μέσα στον εαυτό τους
μοναδική επιλογή έχουν τον θάνατό τους

Στημένο παιχνίδι στις πίστας στο ψέμα
φθηνά μεγαλεία βαμμένα με αίμα
Γυμνά παραμύθια, παράνομοι νόμοι
αξίες θανάτου, νόμιμοι φόνοι

Σ' αγαπώ

Κι αυτό το βράδυ αναρωτιέμαι
αν είναι ψέμα ή αλήθεια
Μιά ιστορία δίχως τέλος
βγαλμένη απ' τα παραμύθια

Θυμάμαι ήτανε χειμώνας
τότε που ήρθες στη ζωή μου
Τα χιόνια γίναν χελιδόνια
και εσύ λουλούδι της ψυχής μου

Σα μελωδία αντηχούν
μεσ' στην καρδιά μου οι στιγμές
Έχουν περάσει τόσα χρόνια
μα όλα μοιάζουνε σα χθες

Δώσ' μου τη φλόγα της καρδιάς σου
από το νέκταρ της να πιω
Κράτα το χέρι μου και κοίτα
τ' άστρα ψηλά στον ουρανό

Κοίτα τη λάμψη τους και νιώσε
κάθε στιγμή κάθε λεπτό
Και αυτά απλά θα σχηματίσουν
ξανά τη λέξη σ' αγαπώ

Υπάκουο σκυλί

Έχω ένα μικρό σπίτι για να κρύβω την ανασφάλεια του εαυτού μου
Έχω μία μικρή Βιβλιοθήκη για να συλλέγω τις πληγές από τις γνώσεις
Τα χέρια μου είναι μελανιασμένα, το κορμί μου βαλσαμωμένο από φόβο
Όταν είμαι καλό σκυλί, μερικές φορές μου πετούν κάποιο κόκκαλο

Έχω ένα μικρό αυτοκίνητο για να μεταφέρω τα πεθαμένα μου όνειρα
Έχω ένα ακριβό ανθοδοχείο για να διατηρώ το μυαλό μου
Τα μάτια μου βουρκώνουν από πόνο, η καρδιά μου αιμορραγεί απ' το ψέμα
Όταν είμαι υπάκουο σκυλί, μερικές φορές με αφήνουν να τους γλύψω τα πόδια

Έχω ένα καθρέφτη για να βλέπω την αηδιαστικότητα του εαυτού μου
και βέβαια έχω ένα πιστόλι για να σκοτώσω την υποκρισία της ψυχής μου

Λαιμητόμος

Μία ζωντανή αόρατη όψη
και το βουητό συνεχίστηκε
Η λαιμητόμος έχει ήδη ακονιστεί
Το φως του ήλιου λάμπει
τόσο σκοτεινό και διαμπερές,
που μπορεί να σε τυφλώσει
Η προεργασία άρχισε
Ένας ταξιδιώτης πλησίασε,
πληγωμένος και μόνος
Ο όχλος ζητωκραύγασε
Ήταν τόσο μόνος κι αδύναμος,
που θα μπορούσε να πεθάνει
Μα όχι...
Ένα χέρι τον σήκωσε
του έδεσε τα τραύματα,
τον έβαλε να καθίσει..
Δεν έχει σημασία ο τρόπος
αλλά ο σκοπός
Η λαιμητόμος έπεσε,
μαζί και το κεφάλι του
Ήταν πράγματι τόσο μόνος και αδύναμος,
που θα μπορούσε και να έχει δολοφονηθεί

Ψεύτικος κόσμος

Σε ένα κόσμο ψεύτικο
κοιτώ τη διαφθορά του
Σε ένα κόσμο σκοτεινό
μετρώ την άγνοια του

Ψεύτικα χείλη πονηρά
μάτια υποκρισίας
Χωρίς αγάπη στην καρδιά
βλέμματα αδιαφορίας

Νεκρές φιγούρες παίζουνε
των λίγων το παιχνίδι
Ύπαρξη δίχως προορισμό
εικόνες δίχως μνήμη

Και εσύ χαμένη στο κενό
σκοτώνεις τον καιρό σου
Για αυτό που μόνο νοιάζεσαι
είναι ο εαυτός σου

Ψεύτικος κόσμος σκοτεινός
λόγια χωρίς αξία
Μοναδικά του ιδανικά
μίσος κι υποκρισία

Χρυσή μου ηλιαχτίδα

Σα μιά ταινία που στα μάτια με κοιτάζει
κάθε φορά που το σενάριο αλλάζει
Σα μελωδία που αγγίζει την καρδιά μου
κάθε φορά που προσπερνώ τα όνειρά μου

Μέσα στου χρόνου την αρένα μονομάχος
ακροβατώ μπρος την αλήθεια και το λάθος
Σε κάθε χτύπημα το σώμα μου παγώνει
μα η ψυχή μου απ' το δάκρυ δυναμώνει

Μία αχτίδα μέσ' το σκοτάδι ξεπροβάλλει
νιώθω το βλέμμα της, το απαλό της χάδι
Τ' όνειρο παίρνει μορφή και γίνεται ελπίδα
στα μάτια όταν σε κοιτώ χρυσή μου ηλιαχτίδα

Αυτό το βράδυ η ψυχή μου φτερουγίζει
μεσ' τις ανταύγειες του ουρανού και μου φωτίζει
Το μονοπάτι που οδηγεί τα όνειρά μου
δωσ' μου το χέρι σου και νιώσε την καρδιά μου

Σοφός

Καθώς το όνειρο αρχίζει
βλέπω ένα γέροντα σοφό
Πάνω στο άσπρο άλογο του
με ένα βλέμμα φωτεινό

Μου λέει δίχως να διστάσει
τον εαυτό σου για να βρεις
Στο μονοπάτι που σου δείχνω
προχώρησε και θα τον δεις

Πρόσεχε όμως μη διστάσεις
θα βρεις εμπόδια πολλά
Πάλεψε μέχρι να νικήσεις
τίποτα δε σε σταματά

Πριν του μιλήσω είχε φύγει
χάθηκε μεσ' στον ουρανό
Άφησε μόνο την πνοή του
να με φωτίζει όσο ζω

Φτωχέ, μικρέ μου Ανθρωπάκο

Φτωχέ, μικρέ μου Ανθρωπάκο
αλλά παράπονα μη λες
Κι αν φεύγεις πάντα απ' την αλήθεια
άκου τη τώρα θες δεν θες

Αυτούς που χρόνια χτίζουνε
από τα δικά σου χέρια
Μόνος σου τους χειροκροτάς
κι ανοίγεις και τα σκέλια

Όλοι τους τρώνε λαίμαργα
από το δικό σου πιάτο
Πίνουν και διασκεδάζουνε
εβίβα και άσπρο πάτο

Αυτούς λοιπόν χειροκροτάς
φτωχέ μου Ανθρωπάκο
Σκάψε λοιπόν μονάχος σου
και μπες μέσα στο λάκκο

Θυμήσου μόνο πριν να μπεις
να μάθεις τα παιδιά σου
Να γίνουν σκλάβοι και αυτά
πιστοί στα αφεντικά σου

Φτωχέ, μικρέ μου Ανθρωπάκο
δεν θέλω ούτε να σε δω
Φύγε λοιπόν για να μη βλέπω
τον ίδιο μου τον εαυτό

Το Rock 'n' Roll είναι εδώ

Άσε την καρδιά σου στο τρελό ρυθμό
μέσα από τις νότες του νιώσε τον παλμό
Διώξε το ψέμα μακριά αυτής της εποχής
και έλα να χορέψουμε το "Rock της φυλακής"

Όλοι τους είναι ακόμα εδώ, πρώτος ο "Βασιλιάς"
πιο πέρα στέκεται ο Τσακ, δίπλα του ο "Φονιάς"
Βλέπω τον Έντι και τον Τζιν παρέα με τον Τζόνι
ο Καρλ, ο Λίτλ, ο Ντιόν, μαζί κι ο Μπάντι Χόλι

Όλοι αυτοί λοιπόν μαζί που 'γράψαν ιστορία
επαναστάτες της ζωής, με στόχους και αιτία
Όλοι αυτοί που άλλαξαν της μουσικής τη ρότα
το Rock 'n' Roll θα φέρουνε ξανά όπως και πρώτα

Το Rock 'n' Roll είναι εδώ, ήρθε και δεν θα φύγει
όσο κι αν θέλουν μερικοί, αθάνατο θα μείνει
Κούρδισε την κιθάρα σου δεν πάει άλλο φτάνει
το Rock 'n' Roll είναι εδώ ποτέ δε θα πεθάνει

Στο μονοπάτι της αλήθειας

Στο μονοπάτι της αλήθειας
πέρα απ' τα σύνορα της γης
Ύμνοι αγάπης αντηχούν
σα μελωδία προσευχής

Στο φεγγαρόφως τ' ουρανού
Αγγελική μορφή γαλήνης
Μετρά στου χρόνου τον παλμό
το παρελθόν της μνήμης

Λουλούδι αιώνιας ελπίδας
το τίμημα μίας ζωής
Η λάμψη κάθε εμπειρίας
καθρέφτης κάθε μίας ψυχής

Του ήλιου η λάμψη οδηγός
στο νόημα της ύπαρξης
Η μελωδία της ψυχής
ουράνιο τόξο λύτρωσης

Ένας μικρός ονειροπόλος

Ένας μικρός ονειροπόλος
κάθε φορά που ήταν μόνος
Έβλεπε όνειρα τρελά
χιλιάδες μίλια μακριά

Κάπου σε άλλο γαλαξία
υπήρχε μία κοινωνία
Που ζούσε εκεί αρμονικά
σα να 'τανε μιά γειτονιά

Δεν είχε πλούσιους κι αφέντες
ούτε φτωχούς, ούτε και κλέφτες
Δεν είχε ανάγκη από λεφτά
κανείς δεν ήξερε γι' αυτά

Το ίδιο όνειρο μιά νύχτα
είδε κι ο φίλος του πιο δίπλα
Το 'πε σε όλους του γνωστούς
κι αυτοί σ' ακόμα πιο πολλούς

Μα ξάφνου μέσα στο χαμό
τ' όνειρο έμεινε βουβό
Κανείς δεν το 'χει ξαναδεί
πρέπει για όλους να χαθεί

Ένας μικρός ονειροπόλος
κι αυτό το βράδυ πάλι μόνος
Δεν κάνει όνειρα τρελά
του τ' απαγόρευσαν ρητά

Αν θέλεις όνειρα να κάνεις
πρώτα θα πρέπει να ρωτάς
Κι αν είναι αυτά που μας αρέσουν
τότε μπορείς να τα κοιτάς

Μα στον μικρό ονειροπόλο
κανείς δεν έδινε εντολές
Συνέχισε τα όνειρά του
σ' άλλες διαστάσεις και εποχές

Ένας μικρός ονειροπόλος
έκανε όνειρα τρελά
Ένας μικρός ονειροπόλος
ήξερε πράγματα πολλά

Κάτω απ' τον ήλιο της
Αθήνας

Κάτω απ' τον ήλιο της Αθήνας
βγήκα μιά βόλτα στα στενά της
Σα να το ήξερε και πάλι
και ντύθηκε στα γιορτινά της

Ακρόπολη, Πλάκα, Θησείο
με την ελπίδα για παρέα
Από τις ομορφιές της πόλης
αναζητώ την πιο ωραία

Μέσ' τα στενά του Φιλοπάππου
Εξάρχεια, Λυκαβηττό
Ψάχνω μέχρι την Βουλιαγμένης
το όνειρο μου για να βρω

Κάτω απ' τον ήλιο της Αθήνας
περιπλανήθηκα και πάλι
Είδα όλες τις ομορφιές της
και επέλεξα την πιο μεγάλη

Είναι η λάμψη των ματιών σου
το πρόσωπο σου το αγνό
Και 'δω μπροστά στη Λεωφόρο
σου λέω πόσο σ' αγαπώ!

Μοναχική μου Μελωδία



ISBN 978-618-00-4504-8